

[Albrechtsen]

bemærkninger, der er fremsat om, at det er ganske paradoksalt, at man på én gang påstår, at man vil gøre noget ved byggeskader, og så samtidig tilrettelægger lovgivningen sådan, at man med sikkerhed kan forudse, at der bliver langt flere byggeskader i fremtiden.

Denne byggeskadefond skal finansieres af beboerne, dels ved en yderligere udhuling af rammebeløbet, der altså gør det vanskeligt at undgå byggeskader, dels ved direkte beboerindbetaling. Men hvor er de ansvarlige firmaer blevet af i dette? Det spørgsmål vil jeg også gerne stille ministeren. Hvor er de ansvarlige firmaer blevet af? Hvad sker der dem? Ja, de får faktisk nu lov til at gå fri. Hvorfor bygger fonden ikke på en forsikringsordning, hvor det er de ansvarlige, altså firmaerne, der betaler forsikringspræmien? Og hvorfor i alverden laver man en ordning, der fritager firmaerne for ansvar allerede efter 5 år? Er ministeren ikke vidende om, at mange af de skader, som burde have været undgået, netop først har vist sig længe efter, at der er gået 5 år? Nej, det, ministeren er ude på, er at fritage de virkelig ansvarlige.

Det kan måske ikke overraske så meget, eftersom vi har en regering, der ser det som sin opgave først og fremmest at begunstige dem, der ejer virksomhederne i dette land. Det kan måske ikke overraske så meget, men det skal i hvert fald klart frem, hvilket hensyn der ligger bag dette. Det er i virkeligheden ikke hensynet til dem, der kommer ud for byggeskader, nej, det er hensynet til storetreprenørerne; ellers ville man have lavet en helt anden ordning.

Jeg ville meget gerne give tilsagn fra VS' side om virkelig at medvirke til det, som hr. Kaj Poulsen foreslog, nemlig at få udarbejdet et helt andet forslag om dette med byggeskaderne, for ministerens duer ganske enkelt ikke, og jeg er da heldigvis også vidende om, at boligbevægelsen blankt har afvist det. Det burde nok også give ministeren anledning til visse overvejelser. Jeg ved ikke, om ministeren har forsømt at drøfte det med bl.a. Boligselskabernes Landsforening, i hvert fald er drøftelserne ikke udmundet i noget heldigt resultat, og det er dog besynderligt, at ministeren kan præsentere folketinget for et forslag på dette vitale område, som de, der skal leve med det og bruge det i det daglige, blankt afviser.

Så vil jeg slutte af med at tage et andet spørgsmål op, og det har noget at gøre med de signaler, som boligministeren har udsendt, for det drejer sig jo ikke alene om dette lovforslag. Hvor bliver ministerens planer om en løsning for de kriseramte byggerier af? Er det også meningen, at man sætter ind med en nedslagningspolitik dér? Det vil jeg gerne have oplyst. Nu er ministeren jo begyndt at true med, at kriseramte byggerier meget nemt kan gå hen og ryge på tvangsauktion. Er det ministerens politik vedrørende de eksisterende byggerier? Den er jo fint i tråd – nej, ikke fint, ufint, vil jeg sige – med den politik, som regeringen har lagt frem vedrørende nybyggeriet i dette forslag. Er det linjen? Det vil jeg gerne have oplyst.

I sin tid forsøgte daværende boligminister Ove Hove en linje, som i hvert fald over for kollegierne på mange måder mindede om den konfrontationskurs over for lejerne, som ministeren nu lægger op til. Boligminister Hove kom meget dårligt fra det, regeringen valgte at opgive hans linje, og der kom en ny boligminister. Jeg håber, at det må gå ligesådan med den politik, ministeren lægger frem her.

Det, jeg vil slutte med at sige i dette indlæg, er, at jeg håber, det går ude omkring, ligesom det gik i 1982, da denne regering kom med sit første store angreb på det almennyttige byggeri og på lejerbevægelsen. Jeg håber, at Lejernes Landsorganisation, Boligselskabernes Landsforening, lejertillidsrepræsentanterne, beboermøderne og lejergeneralforsamlingerne simpelt hen rejser en vældig proteststorm og en vældig aktivitet mod dette forslag, for det skal og må standses.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Nu kan jeg forstå, at i mangel af egne argumenters vægt prøver hr. Albrechtsen at påberåbe sig samtlige organisationers bistand, for ellers nytter det nok ikke så meget. Det er ikke, fordi jeg tror, at hr. Albrechtsen vil lade sig overbevise om, at mine argumenter holder, men jeg vil alligevel komme med et par bemærkninger af fredelig, rent saglig karakter.

Hr. Albrechtsen sagde, at det private andelsboligbyggeri havde vist sig totalt overflø-